

РЕШЕНИЕ

№ 28869

гр. София, 17.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5625** по описа за **2026** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. К. Г. срещу решение № 150 от 13.01.2026г. по НАХД № 12215/2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 15 състав. С решението е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 10925859, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора е наложена глоба в размер 50 лв., на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2, за нарушение на чл.21, ал. 1, от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Постъпила е и частна жалба от касатора срещу определение № 1075 от 05.03.2026 г. по същото дело, с което е оставена без уважение молбата му за изменение на решението в частта му за разноските. Твърди се прекомерност на присъденото юрисконсултско възнаграждение, във връзка с ниската фактическа и правна сложност на казуса и ниската процесуална активност от въззиваемата страна. В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Постъпило е становище от процесуалния му представител, с което поддържа жалбата, иска решението да бъде отменено, като необосновано и постановено при съществени процесуални нарушения, а обжалваният ЕФ да бъде отменен, като незаконосъобразен. Претендира разноски и за двете инстанции. Ответникът чрез процесуалния си представител в писмено становище оспорва касационната жалба и моли да бъде потвърдено първоинстанционното решение, претендира разноски. В съдебно заседание не се представлява.

Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна и изразява мнение за оставянето ѝ без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г. Във връзка с доводите на касатора следва да се отбележи, че видно от приложения снимков материал, единствено автомобилът с регистрационен номер СВ 7771 МО е в кадър и само неговата скорост е отчетена. Два автомобила се забелязват единствено на дигиталната снимка, приложена към Протокол за използване на АТСС, но тя доказва единствено временното монтиране на техническото средство и няма отношение към засечената скорост в случая. Ето защо, неоснователни са доводите на касатора в тази насока.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Неоснователна е подадената частна жалба против определение № 1075/05.03.2026 г., с което е оставено без уважение искането за изменение на решението на районния съд в частта за разноските. Съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 130 до 190 лв. Определеното в случая от районния съд възнаграждение е в минималния размер, предвиден в цитираната разпоредба, именно отчитайки липсата на фактическа и правна сложност на производството в случая. За настоящата инстанция възнаграждението следва да бъде определено в същия размер, на основание чл.143, ал.3 АПК, която препраща към същата Наредба.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 150 от 13.01.2026г. по НАХД № 12215/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15 състав.

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 1075 от 05.03. 2026 г. по НАХД № 12215/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15 състав.

ОСЪЖДА И. К. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи

сумата 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента) – разноси по делото пред касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.